

digst at undlade at rejse Bødesager, men har derimod i alle de Tilfælde, hvor Arbejdsanvisningskontorerne har givet Direktoratet Oplysning om, at Arbejdsgiverne ikke har opfyldt den dem ved Loven paahvilende Forpligtelse, rettet Henvendelse til de paagældende enten direkte eller gennem Organisationerne og henledt deres Opmærksomhed paa den begaaede Lovovertrædelse." For det første har Arbejdsgiverne i mangfoldige Tilfælde undladt denne Afmeldelsespligt, naar en Arbejder er blevet arbejdsløs, og dernæst har man paa Forespørgsel fra et Arbejdsløshedsnæde om, hvorvidt man fra Administrationens Side søgte at faa Arbejdsgiverne til at opfylde Lovens Bestemmelser, faaet det Svar: Der er rettet Henvendelse til dem. Men det er ikke kommet videre. Arbejdsgiverne har hævdet baade paa Fabrikker og i Virksomheder — og de har hævdet det officielt —, at de kunde ikke opfylde Lovens Bestemmelser, det var dem umuligt, saa maatte de ansætte flere Arbejdere o. s. v. Altsaa, naar en Arbejdsgiver finder det for godt ikke at rette sig efter en Lovs Bestemmelser, saa drages han ikke til Ansvar derfor, og det, der nu skal ske for at raade Bod paa, at Arbejdsgiverne ikke har opfyldt deres Forpligtelser, er dette, at det hele skal væltes over paa Arbejderne.

De Kontrolbestemmelser, man nu vil indføre, er kun i ringe Grad forskellige fra de Kontrolbestemmelser, som den højtærede Indenrigsminister ved Lovens Vedtagelse, ved Forliget om Loven, gik ind paa at lade falde. Nu skal Arbejdsgiverne have deres Næse i, naar Administrationen udbetaler Understøttelser o. s. v. Der kommer nu Bødebestemmelser ogsaa for Arbejderne, og jeg er ikke i Tvivl om, at naar det er Arbejderne, man skal til at mulkttere, vil det gaa langt flinkere end den Gang, Arbejdsgiverne brød Lovens Bestemmelser, nu vil man sikkert ikke optræde saa skaansomt; det bedste Bevis herfor er, at man nu kommer hæsblæsende og vil have disse Bødebestemmelser sat ind i Loven. Vi fra vor Side har set paa, at Systemet er blevet brudt fra Arbejdsgivernes Side, og netop fordi Bestemmelserne fra Arbejdsgivernes Side ikke er blevet overholdt, er Systemet ikke godt. Vi har derfor ogsaa i Udvalget erklæret os villige til at medvirke til at forbedre Kontrolsystemet, men vi har naturligvis erklæret, at det maatte der Tid til. Nu er det saaledes, at Arbejdsløsheds-kasserne har to Kort. Thi hvis hele Kon-trollen skulde ligge deri, at kun det Kort,

som udstedes af Arbejdsdirektøren, blev benyttet, paastaar jeg, med det Kendskab jeg har til Kontrollen af arbejdsløse, at saa vilde den svigte ganske umaadeligt, for dette Kort skal kun anvendes ved Arbejdets Tiltrædelse og ved Arbejdets Fra-trædelse. Hvis nu Flertalspartierne gennemfører deres Standpunkt, er dette Kort ganske værdiløst for hele det Tidrum, der ligger imellem, for hele den arbejdsløse Periode. Med mindre Kasserne, ud fra deres egne Ønsker om og Bestræbelser for at hindre ethvert Misbrug af Arbejds-løshedsunderstøttelse, indretter sig en egen Kontrol, hvorved de arbejdsløse maa stille paa den Tid af Dagen, indenfor hvilken Arbejdstiden falder, med et andet Kort, der er afstemt een Gang, ofte to Gange, saa hævder jeg, at saa vilde Misbrugene vokse i en ganske umaadelig Grad. Det System, man her er ved at gennemføre, forhindrer lige saa lidt Misbrug af Arbejds-løshedsunderstøttelse som alle andre Systemer, men det lægger Hovedvægten med Hensyn til Kontrollen et andet Sted, end hvor den burde og skulde ligge. Hovedindflydelsen med Hensyn til Kontrollen bør ligge hos Arbejdsløsheds-kassernes Ledelse, det bør være disses Administration, der har Hovedindflydelsen paa Indrettelsen af et Kontrolsystem, thi dermed følger ogsaa det moralske Ansvar for vore Arbejdsløsheds-kasser i Retning af Paapasselighed overfor Misbrug. Det, der her sker, er derfor efter min Mening absolut forkert, fordi det bidrager yderligere til at lægge Kontrollen over paa et Sted, hvor den absolut ikke burde ligge. Hvad man skal holde fast paa, hvis man vil undgaa Misbrug af Arbejdsløshedsunderstøttelse, er dette, at det bliver Arbejdsløsheds-kasserne og deres Medlemmer, der faar Ansvaret, idet de selv har Forstaaelsen af, at Misbrug ikke maa finde Sted. Man bør ikke lave det saaledes, som man har gjort det med Hensyn til vort Toldvæsen, hvor man ved at rejse den ene Toldmur efter den anden efterhaanden har bevirket, at de allerfleste ikke betragter det som noget slemt, hvis man kan komme til at snyde Toldvæsenet. Det vilde være meget farligt, hvis Medlemmerne af vore Arbejdsløsheds-kasser, fordi de paatvinges et System, som de dels ikke kan gardere sig imod, og som dels ikke er deres System, skulde faa en noget lignende Opfattelse med Hensyn til Reglerne for Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Som jeg sagde før, har vi Socialdemokrater erklæret os villige til f. Eks. at sammenarbejde de to Systemer, saaledes at man kunde faa en virkelig Kontrol, en